

การใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการ เรื่อง ดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดร่องอ*

Using the Integrated Learning Units on Local Wisdom-Based Traditional Music and Dramatic Arts for PrathomSuksa 5 Students, Wat Rong Or School

สุทธิตรา แก้วมณี^{1**}

¹ภาควิชาหลักสูตร การสอนและการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
เลขที่ 239 ถนนสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50200

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและศึกษาผลการใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการเรื่องดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดร่องอ กลุ่มเป้าหมาย มี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการพัฒนาหลักสูตร ในการตรวจสอบหน่วยการเรียนรู้บูรณาการ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 3 คน และกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มผู้ใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการและแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย ครูจำนวน 1 คนและนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 20 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนวัดร่องอ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการเรื่องดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบทดสอบความรู้แบบประเมินทักษะการเล่นดนตรีและการฟ้อนและแบบสอบถามความคิดเห็นของครูและนักเรียนที่มีต่อหน่วยการเรียนรู้บูรณาการ วิเคราะห์ข้อมูลคะแนนผลการทดสอบความรู้และการประเมินทักษะการเล่นดนตรีและการฟ้อนโดยหาค่าเฉลี่ยและร้อยละเทียบเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 65 วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของนักเรียนและครูที่มีต่อการเรียนรู้บูรณาการด้วยการสรุปและเขียนบรรยาย

* เรียบเรียงจากงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การบูรณาการหลักสูตรดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ในบริบทของโรงเรียนวัดร่องอ

** ผู้เขียนหลัก

อีเมล: Sudthira.Kaew@gmail.com

ผลการวิจัยพบว่า การสร้างหน่วยการเรียนรู้บูรณาการผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ได้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการ เรื่อง ดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และแผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้บูรณาการ จำนวน 9 แผน รวมเวลา 18 ชั่วโมงและหลังจากที่ใช้หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้พบว่า ความรู้และทักษะการปฏิบัติ ดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 84.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นักเรียนร้อยละ 65 เห็นว่าหน่วยการเรียนรู้มีกิจกรรมที่หลากหลาย สื่อที่ใช้มีทั้งสื่อของจริง รูปภาพ ซีดีเพลงและวีดิทัศน์มีการวัดประเมินผลทั้งความรู้ทักษะปฏิบัติและคุณลักษณะสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และอนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่วนครูผู้สอนเห็นว่าหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการเป็น การจัดการเรียนการเรียนรู้โดยการบูรณาการเนื้อหาสาระดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้าน จัดความรู้เป็นแบบองค์รวม นักเรียนได้รับความรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ครูสามารถใช้หน่วยการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการไปจัดทำเป็นหน่วยการเรียนรู้ในสาระอื่นๆ ได้

คำสำคัญ

หน่วยบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น ความสามารถทางดนตรี นาฏศิลป์พื้นบ้าน

Abstract

This research was aimed at constructing integrated learning units and studying the effect of using the integrated learning units on local wisdom-based traditional music and dramatic arts for PrathomSuksa 5 students, WatRongOr School, Muang Chiang Mai District, Chiang Mai Province. There were 2 target groups. The first one included 3 experts with experiences on curriculum development to verify the integrated learning units and learning plans having been constructed, and the second one included the users of the constructed integrated learning units and learning plans including 1 teacher and 20 elementary education students enrolled in the 2nd semester of 2011 academic year at the School. The tools used were the integrated learning units on local wisdom-based traditional music and dramatic arts for PrathomSuksa 5 students, achievement tests, form for evaluating musical and dancing skills, and a questionnaire asking the teacher's and student's opinion. The data were analyzed in terms of mean and percentage against the set criterion of 65% and the comments were concluded in descriptive form. It was found that the learning units has passed the verification of the experts resulting the learning units on traditional music and dramatic arts for PrathomSuka 5 students and 9 integrated lesson plans taking 18 hours. After the use of the learning units and learning managing plans, it was found that the student's knowledge and skills on traditional music and dramatic arts came up at 84.56% which was higher than the set

65% criterion. The students reflected that the learning units were composed of various activities and media which both of authentic objects, picture, song C.D., and VDO. The assessment was done on knowledge, practical skills, and characteristics. The teacher reflected that the integrated learning units were organized by integrating contents and substances on traditional music and dramatic arts and knowledge was organized in comprehensive form. The students acquired knowledge both in theory and practice. The teacher could effectively implement the learning units and could apply the integrated instructional models in setting up the learning units in other learning substances as well.

Keywords

Integrated Unit, Local Dance and Music Ability, Local Wisdom

บทนำ

การจัดการศึกษาที่สำคัญประการหนึ่งคือกระบวนการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2542 และแก้ไข (ฉบับ 2) พ.ศ.2545 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการความเป็นมาของท้องถิ่น (สำนักงานรัฐมนตรี, 2542) และการปฏิรูปการเรียนรู้เป็นแนวคิดเชิงหลักการที่ใช้เป็นหลักของการจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้เพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนโดยมีหลักการสำคัญ คือ ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ทุกที่ทุกเวลาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีการพัฒนารอบด้านอย่างสมดุลและเรียนรู้อย่างมีความหมาย บุคลากรสัมพันธ์กับชีวิตจริง นำไปใช้ประโยชน์ได้โดยที่ผู้เรียนได้คิด ได้ปฏิบัติจริง สามารถสรุปและสร้างความรู้ด้วยตนเอง

จากการปฏิรูปการศึกษาดังกล่าว กรมวิชาการ (2551, 1) ได้กล่าวถึงกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะว่าเป็นกลุ่มสาระที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองอันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่างๆทางด้านดนตรีให้มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรีแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์หิพภาพวิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกทางดนตรีอย่างอิสระชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ร้องเพลงและเล่นดนตรีในรูปแบบต่างๆ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรมอีกทั้งด้านนาฏศิลป์ให้มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบ

นาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระสร้างสรรค์ การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น

สำหรับคุณภาพผู้เรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (กรมวิชาการ, 2551, 4) ทางด้านดนตรีและนาฏศิลป์อันได้แก่รู้และเข้าใจเกี่ยวกับเสียงดนตรี เสียงร้อง เครื่องดนตรี และบทบาทหน้าที่ รู้ถึงการเคลื่อนที่ขึ้นลงของทำนองเพลง องค์ประกอบของดนตรี ร้องและบรรเลงเครื่องดนตรี สามารถใช้ดนตรี ประกอบกิจกรรมทางนาฏศิลป์และการเล่าเรื่องรู้และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับวิถีชีวิตประเพณี วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมต่างๆ เรื่องราวดนตรีในประวัติศาสตร์ อิทธิพลของวัฒนธรรมต่อดนตรี รู้คุณค่า ดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน เห็นความสัมพันธ์ในการอนุรักษ์รู้และเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ สามารถแสดงภาษาท่าทางกายภาพพื้นฐานสร้างสรรค์ความเคลื่อนไหวและการแสดงนาฏศิลป์ถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์ การแสดงสะท้อนวัฒนธรรมประเพณี เห็นคุณค่าการรักษาและสืบทอดการแสดงนาฏศิลป์ไทยนั้น สามารถจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภายในวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะทางด้านดนตรีและนาฏศิลป์เป็นการเชื่อมโยงศาสตร์ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานเพื่อให้เกิดความสมดุลในการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา ลดเวลาของผู้สอนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ความสามารถและทักษะที่หลากหลาย

สภาพทั่วไปในชุมชนของโรงเรียนวัดร่องอเป็นชุมชนศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนเช่น ดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านแต่จากการสำรวจเบื้องต้นในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนวัดร่องอพบว่า ครูสอนเนื้อหาตามแผนการจัดการเรียนรู้และเน้นสิ่งที่ใกล้ตัวผู้เรียน เมื่อผู้เรียนเรียนแล้วไม่สามารถเชื่อมโยง ความรู้และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งผู้เรียนขาดความเข้าใจ ความรัก ความภาคภูมิใจ ในวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนซึ่งไม่ตอบสนองกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตร ของโรงเรียน ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่น่าเสียดายหากไม่มีการนำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นมาบูรณาการในการเรียน การสอน

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นการจั ดการเรียนการสอนในรายวิชาที่จะนำสาระดนตรีและนาฏศิลป์เข้ามาบูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เข้ากับ บริบทของโรงเรียนวัดร่องอเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและภาคภูมิใจความรักและความผูกพัน ในท้องถิ่น ตระหนักถึงคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนของตนเองและพัฒนาให้ยั่งยืนตลอดไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างหน่วยการเรียนรู้บูรณาการเรื่องดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดร่องอ

2. เพื่อศึกษาผลการใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการเรื่องดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดร่องอ้อ

วิธีการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายมี 2 กลุ่มคือกลุ่มที่ 1 เป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการพัฒนาหลักสูตรในการตรวจสอบหน่วยการเรียนรู้บูรณาการและแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นจำนวน 3 คน และกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มผู้ใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการและแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นประกอบด้วยครู จำนวน 1 คน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนวัดร่องอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 หน่วยการเรียนรู้บูรณาการเรื่องดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดร่องอ้อ ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน รวมเวลา 18 ชั่วโมง

2.2 แบบทดสอบความรู้เรื่องดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ

2.3 แบบประเมินทักษะการเล่นดนตรี

2.4 แบบประเมินทักษะการฟ้อน

2.5 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการ

2.6 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการ

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

3.1 การสร้างหน่วยการเรียนรู้บูรณาการเรื่องดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดร่องอ้อ

3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

3.1.2 วิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดร่องอ้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ (ดนตรีและนาฏศิลป์) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.1.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหน่วยการเรียนรู้บูรณาการและภูมิปัญญาท้องถิ่น

3.1.4 ศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นทางด้านดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านในชุมชนวัดร่องอ้อ

3.1.5 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาออกมาออกแบบและสร้างหน่วยการเรียนรู้บูรณาการเรื่องดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดร่องอ้อ ซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน รวมเวลา 18 ชั่วโมง

3.1.6 นำหน่วยการเรียนรู้บูรณาการที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไข

3.1.7 นำหน่วยการเรียนรู้บูรณาการที่ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ปรับกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การสนทนาซักถามวิทยากรภูมิปัญญาท้องถิ่นในชั้นนำเข้าสู่บทเรียน และชั้นสอน ให้วิทยากรสาธิตการเล่นเครื่องดนตรี และการฟ้อนเพื่อให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าสิ่งที่ได้เรียนรู้ ได้เพิ่มกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนทุกคนได้ลงมือปฏิบัติ ประกอบด้วยกิจกรรมที่เป็นกลุ่ม เป็นคู่ และเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนได้ร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นและเขียนสะท้อนคิดตลอดจนเพิ่มสื่อการเรียนรู้ที่เป็นใบความรู้ ใบงาน รูปภาพ ของจริง ซึ่งทำให้นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ จึงทำให้ได้หน่วยการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ และนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3.2 การสร้างแบบทดสอบความรู้เรื่องดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

3.2.1 ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ

3.2.2 วิเคราะห์จุดประสงค์และเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบความรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

3.2.3 นำแบบทดสอบความรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงและครอบคลุมจุดประสงค์

3.2.4 นำแบบทดสอบความรู้มาปรับปรุงแก้ไขโดยการปรับข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหา ที่สอน คำถามมีความชัดเจน เน้นความเข้าใจและการนำไปใช้เรียงลำดับความยากง่ายของข้อสอบ จึงทำให้ได้แบบทดสอบที่สมบูรณ์และนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3.3 การสร้างแบบประเมินทักษะการเล่นดนตรีและทักษะการฟ้อน

3.3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินทักษะปฏิบัติและเกณฑ์การให้คะแนน

3.3.2 สร้างแบบประเมินทักษะการเล่นดนตรีและทักษะการฟ้อนโดยกำหนดพฤติกรรม การปฏิบัติและกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน

3.3.3 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องและครอบคลุมพฤติกรรมที่จะประเมินผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า รายการที่จะประเมินและเกณฑ์การให้คะแนน ยังไม่ชัดเจน ดังนั้น จึงปรับรายการประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนให้มีความสอดคล้องกัน

3.3.4 นำแบบประเมินไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3.4 การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนและครูที่มีต่อหน่วยการเรียนรู้บูรณาการ

3.4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

3.4.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการและแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการเป็นแบบปลายเปิดโดยมีประเด็นความคิดเห็นของนักเรียนด้านการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้และประเด็นความคิดเห็นของครูด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหน่วยการเรียนรู้ ความรู้ที่นักเรียนและครูได้รับจากการใช้หน่วยการเรียนรู้และการนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

3.4.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความชัดเจนและครอบคลุมทุกประเด็น

3.4.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3.5 การดำเนินการวิจัย

3.5.1 เตรียมตัวผู้สอนและเตรียมตัวผู้เรียนในการใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการเรื่องดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดร่องอ้อ

3.5.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการสอนโดยครูผู้สอนสอนตามหน่วยการเรียนรู้บูรณาการที่สร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ 9 แผน รวมเวลา 18 ชั่วโมง และในแผนที่ 4, 5, 6 จะประเมินทักษะการเล่นดนตรีของนักเรียนและในแผนที่ 7, 8, 9 จะประเมินทักษะการฟ้อนของนักเรียน

3.5.3 ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบความรู้เรื่องดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน 20 ข้อ

3.5.4 ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการ

3.5.5 ให้ครูผู้สอนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการ

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 ข้อมูลที่เป็นคะแนนที่ได้จากการทดสอบภาคความรู้และภาคปฏิบัติที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการนำผลการทดสอบภาคความรู้และภาคปฏิบัติมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยร้อยละและเทียบเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 65 นำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

3.6.2 ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของนักเรียนและครูที่มีต่อการใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการนำมาสรุปและเขียนบรรยาย

ผลการวิจัย

1. ผลการสร้างหน่วยการเรียนรู้บูรณาการ เรื่อง ดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดร่องอ้อ

การสร้างหน่วยการเรียนรู้บูรณาการ เรื่อง ดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ดำเนินการสร้างโดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551และทำการวิเคราะห์

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรีนาฏศิลป์) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ ศึกษาหลักการเกี่ยวกับการเขียนหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการและแผนการจัดการเรียนรู้ตลอดจนรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นทางด้านดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านในชุมชนวัดร่องอ จากนั้นนำข้อมูลมาออกแบบและสร้างหน่วยการเรียนรู้บูรณาการดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน รวมเวลา 18 ชั่วโมง ดังรายละเอียดดังนี้

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ประวัติดนตรีพื้นบ้าน เวลา 2 ชั่วโมง
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ประวัตินาฏศิลป์พื้นบ้าน เวลา 2 ชั่วโมง
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 พื้นฐานดนตรีพื้นบ้าน เวลา 2 ชั่วโมง
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 บรรเลงเพลงล่องแม่ปิงท่อนที่ 1 เวลา 2 ชั่วโมง
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การบรรเลงเพลงล่องแม่ปิงท่อนที่ 2 เวลา 2 ชั่วโมง
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การบรรเลงเพลงล่องแม่ปิงท่อน 1 และ 2 เวลา 2 ชั่วโมง
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 การฟ้อนเล็บท่าออกและท่า 1-8 เวลา 2 ชั่วโมง
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 การฟ้อนเล็บท่า 9-16 เวลา 2 ชั่วโมง
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 การฟ้อนเล็บประกอบการบรรเลงเพลงล่องแม่ปิง เวลา 2 ชั่วโมง

เมื่อสร้างเสร็จได้นำหน่วยการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ดังนี้ ปรับกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผ่านกิจกรรมที่หลากหลายเพิ่มสื่อการเรียนรู้ที่เป็นใบความรู้ ใบงาน รูปภาพ ของจริง จากนั้นนำหน่วยการเรียนรู้ไปให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จากการสังเกตพบว่า ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมตั้งแต่ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน และขั้นสรุป ใช้สื่อการเรียนรู้ได้ถูกต้องและเหมาะสมตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ สามารถวัดประเมินผลโดยใช้เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้อย่างครอบคลุมและเที่ยงตรงจากผลการใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน 9 แผน พบว่าเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม นักเรียนได้เรียนรู้ครอบคลุมทั้งในด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย

2. ผลการใช้หน่วยการเรียนรู้บูรณาการเรื่องดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดร่องอ

2.1 ความรู้ความสามารถของนักเรียนหลังการเรียนที่ครูจัดการเรียนการสอนด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการเรื่องดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1

คะแนนและค่าร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำได้จากการเรียนที่ครูจัดการเรียนการสอนด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการ เรื่อง ดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

คนที่	คะแนน ความรู้ (20)	คะแนน ทักษะ (60)	คะแนน รวม (80)	คิดเป็น ร้อยละ	เกณฑ์ ผ่าน
1	19	51	70	87.50	ผ่าน
2	16	54	70	87.50	ผ่าน
3	20	60	80	100.00	ผ่าน
4	18	57	75	93.75	ผ่าน
5	19	59	78	97.50	ผ่าน
6	19	43	62	77.50	ผ่าน
7	18	43	61	76.25	ผ่าน
8	19	55	74	92.50	ผ่าน
9	18	49	67	83.75	ผ่าน
10	15	44	59	73.75	ผ่าน
11	16	57	73	91.25	ผ่าน
12	19	42	61	76.25	ผ่าน
13	17	60	77	96.25	ผ่าน
14	18	41	59	73.75	ผ่าน
15	18	45	63	78.75	ผ่าน
16	17	58	75	93.75	ผ่าน
17	19	49	68	85.00	ผ่าน
18	13	44	57	71.25	ผ่าน
19	19	42	61	76.25	ผ่าน
20	20	43	63	78.75	ผ่าน
ค่าเฉลี่ยร้อยละ				84.56	ผ่าน

จากตาราง 1 พบว่านักเรียนมีความรู้และทักษะปฏิบัติดนตรีและนาฏศิลป์ที่บ้านคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 84.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 65

2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหน่วยเรียนรู้บูรณาการในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ สรุปได้ดังนี้

2.2.1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย น่าสนใจได้รับความรู้ ทักษะปฏิบัติทางด้านดนตรีและนาฏศิลป์ที่บ้านโดยเรียนรู้ผ่านกิจกรรมกลุ่มและมีความสนุกสนานในการเรียน

2.2.2 ด้านสื่อการเรียนรู้พบว่า มีสื่อที่หลากหลายทั้งสื่อของจริง รูปภาพ ซีดีเพลง วีดิทัศน์และวิทยากรภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีพื้นบ้านและนาฏศิลป์พื้นบ้าน

2.2.3 ด้านการวัดผลประเมินผลพบว่า มีการวัดประเมินผลทั้งความรู้ ทักษะปฏิบัติ และคุณลักษณะ มีการประเมินเป็นกลุ่มและเป็นคู่และรายบุคคลโดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน

2.2.4 ด้านการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้พบว่า สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีและนาฏศิลป์ของโรงเรียน ตลอดจนอนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่ตลอดไป

2.3 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการใช้นักเรียนเรียนรู้บูรณาการ

2.3.1 ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหน่วยการเรียนรู้บูรณาการพบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการเนื้อหาสาระดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้าน มีการจัดความรู้เป็นแบบองค์รวม จัดลำดับการเรียนรู้จากง่ายไปหายากและมีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง

2.3.2 ด้านประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากการใช้นักเรียนเรียนรู้พบว่า นักเรียนได้รับความรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติจากวิทยากรภูมิปัญญาท้องถิ่นนี้มีความสามารถเฉพาะด้าน ทำให้นักเรียนเกิดความศรัทธาอยากเรียนรู้และสนุกสนานกับการเรียน

2.3.3 ด้านประโยชน์ที่ครูได้รับจากการใช้นักเรียนเรียนรู้บูรณาการพบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจในการสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและวัดผลประเมินผลผู้เรียนได้ตามสภาพจริง ตลอดจนเห็นความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.3.4 ด้านการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนพบว่า ครูสามารถนำรูปแบบการสอนแบบบูรณาการไปใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนในลักษณะหน่วยการเรียนรู้ในสาระอื่นๆ

อภิปรายผลการวิจัย

1. การสร้างหน่วยการเรียนรู้บูรณาการได้มีการสร้างอย่างเป็นขั้นตอนโดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาลักษณะแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรีและนาฏศิลป์) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง

หน่วยการเรียนรู้ ศึกษาบริบทของโรงเรียนวัดร่องอจากเอกสาร การสัมภาษณ์และสำรวจภูมิปัญญาท้องถิ่น ทางด้านดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านเพื่อนำข้อมูลมากำหนดกรอบสาระหน่วยการเรียนรู้และวางแผนจัดกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนให้สอดคล้องกับสภาพบริบทของโรงเรียนวัดร่องอจากนั้นได้สร้างหน่วยการเรียนรู้และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ประกอบด้วยกิจกรรมที่เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือเดี่ยว ให้นักเรียนได้ร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น และเขียนสะท้อนคิด ตลอดจนเพิ่มสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย จึงทำให้หน่วยการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมเมื่อนำไปใช้สอนพบว่า คะแนนความรู้และคะแนนทักษะปฏิบัติ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ลักษณะของหน่วยการเรียนรู้มีลักษณะเป็นหน่วยการเรียนรู้ บูรณาการสาระการเรียนรู้ดนตรี พื้นบ้านและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้และกำหนด ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้อย่างเป็นระบบโดยมีชื่อเรื่อง มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล ครูสามารถ นำไปดำเนินการสอนได้ดังที่ เสริมศรี ไชยศรี (2528, 134) ได้กล่าวว่า ลักษณะของหน่วยการเรียนรู้เป็นลักษณะ การวางแผนสำหรับที่จะนำไปใช้ในสถานการณ์การเรียนการสอนได้ทันทีเป็นการวางแผนขั้นตอนการเรียนการสอน ตามลำดับขั้น โดยละเอียดซึ่งสอดคล้องกับวัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545, 130) ที่กล่าวว่าการจัดทำหน่วย การเรียนรู้เป็นการนำเอาสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ไปบูรณาการจัดทำเป็นหน่วยการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ในลักษณะองค์รวมและเพื่อสะดวกในการจัดการเรียนรู้

3. สาระการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีพื้นบ้านและ นาฏศิลป์พื้นบ้านทางภาคเหนือซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของนักเรียนทั้งส่วนที่เป็นความรู้และ ประสบการณ์ตรงที่นักเรียนได้รับจากโรงเรียนและชุมชนอันเป็นภูมิปัญญาในท้องถิ่นจึงทำให้นักเรียนเกิด ความสนใจที่จะเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งได้กำหนด แนวทางจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 23 ว่าการจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญ ทั้งความรู้คุณธรรม กระบวนการ เรียนรู้และการบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้ ความรู้เกี่ยวกับตนเอง ความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคมและความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทยและ การประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2543, 25-26)

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นได้ออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้เรียนรู้โดยผ่านกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมกลุ่มกิจกรรมคู่และกิจกรรมเดี่ยว เช่น การศึกษาใบความรู้ การทำใบงาน การอภิปราย การสาธิต และการได้ปฏิบัติจริงจากการเล่นเครื่องดนตรี พื้นบ้านและการฟ้อนประกอบเพลงซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข ได้เรียนรู้ด้วยตนเองและทำงาน ร่วมกับผู้อื่นและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ซึ่งตรงกับแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ อย่างมีความสุขที่กล่าวไว้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องมีความหลากหลาย ตอบสนองความแตกต่าง ระหว่างบุคคลเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ทำให้นักเรียนรู้สึกมีอิสระได้สัมผัสสิ่งแวดล้อม

คุ่นเคยและเรียนรู้ความเป็นจริงของชีวิตและธรรมชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานโครงการพิเศษ, 2541, 22)

5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ใบความรู้ ใบงาน เครื่องดนตรีประเภทต่างๆ ซีดีเพลง วีดีทัศน์ การฟ้อนและวิทยากรภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านจึงทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ประสบการณ์ มีความสนใจกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้โดยเฉพาะการถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและเห็นคุณค่าสิ่งที่ได้เรียนรู้เพราะวิทยากรเป็นบุคคลที่นักเรียนให้ความเคารพนับถือเป็นบุคคลที่มีความรู้ความชำนาญทางด้านดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านของท้องถิ่นซึ่งสอดคล้องกับพิบูลทอง คำศรี (2543, 53) ที่กล่าวถึงการให้วิทยากรในท้องถิ่นว่าเป็นส่วนที่ช่วยพัฒนาหน่วยการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดีเนื่องมาจากเป็นบุคคลที่นักเรียนรู้จักคุ้นเคยทำให้นักเรียนกล้าที่จะถามกล้าเสนอความคิดเห็น วิทยากรมีความรู้ถ่องแท้ชัดเจนทำให้นักเรียนเกิดความศรัทธาเชื่อมั่นมีความมั่นใจและอยากเรียนอีก

6. การวัดผลประเมินผลมีการวัดประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะปฏิบัติและคุณลักษณะ ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2544, 17) ที่กล่าวว่าการวัดผลประเมินผล ครูผู้สอนจะต้องวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม

สรุป

การสร้างหน่วยการเรียนรู้บูรณาการเรื่องดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดร่องอ้อ ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน ซึ่งได้บูรณาการดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านไว้อย่างเหมาะสมซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างหน่วยบูรณาการอย่างมีระบบโดยเริ่มจากศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นทางด้านดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านในชุมชนวัดร่องอ้อ วิเคราะห์จุดประสงค์สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้และการวัดประเมินผล แล้วสร้างหน่วยการเรียนรู้ บูรณาการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ ให้ผู้เรียนได้คิดลงมือปฏิบัติและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม รวมทั้งสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนวัดร่องอ้อและภูมิปัญญาท้องถิ่นทางด้านดนตรีและนาฏศิลป์ที่มีความรู้ความสามารถมาถ่ายทอดความรู้ให้แก่ นักเรียน หน่วยการเรียนรู้บูรณาการได้ถูกตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญว่ามีความเหมาะสมและเมื่อนำไปใช้จึงพบ ว่านักเรียนมีรอยละคะแนนเฉลี่ย ความรู้และทักษะปฏิบัติดนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 65 และนักเรียนเห็น ว่าหน่วยการเรียนรู้บูรณาการมีกิจกรรมและสื่อที่หลากหลาย นำไปใช้ได้จริงและเป็นการอนุรักษ์สืบสาน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่วนครูผู้สอนเห็นว่า มีการจัดความรู้แบบองค์รวม นำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและ จัดทำในสาระอื่นๆ ได้ ดังนั้นครูผู้สอนดนตรีและนาฏศิลป์ในโรงเรียนต่างๆ สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปปรับใช้ให้เกิดความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนตนเองได้

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2544). การบูรณาการ. กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา.

กรมวิชาการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: ครูสภา.

กรมวิชาการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

พิกุลทอง คำศรี. (2543). พัฒนาหน่วยการเรียนรู้การสอน เรื่อง หัตถกรรมในท้องถิ่นสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. การค้นคว้าแบบอิสระ
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วัฒนาพร ระเบียบทุกข์. (2545). การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟิก.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานโครงการพิเศษ. (2541). การเรียนรู้สู่ทักษะชีวิต.
กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2543). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ:
ครูสภาลาดพร้าว.

สำนักนายกรัฐมนตรี. (2542). พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: องค์การรับ
ส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

เสริมศรี ไชยศรี. (2528). ระบบหลักสูตร-การสอน. เชียงใหม่: พระสังฆการพิมพ์.